

# چه نـد و نه په کی ورد “له نـوگ ژاوی ژیا نـدا” بـ دروستبوونی و نه په کی گه وره تر. . ژ ژین فـهمی

ده کړه چه ندين چير کی نه ند شه کړاو لای هر یه کـکمان بـ گـانه وه  
هـ بـ، بهـام نـو و ی گرنگه وه ها بـگـینه وه له هیی که سی تر نه چـت؛  
گـانه وهی تایبته به خـمان هـ بـت و هـمیشـه یـش پـی بناسـر یـنه وه.  
ئـجا نه و گـانه وه جـاوازه له دا شتنی وشه سازی، دهر بـیـنی هـند کـ  
وشه ی تایبته به خـمان بـت، یاوه خود تـکنیک و وه سف کردنی  
دیمه نه کان و گر چنی بـت. بـیه چه ند گرنگه شاره زایی و کارامه ییت  
له خو نـدنه وهی ده قی نه وانی تر هـ بـت، هـنده یـش گرنگه له ده قی خـتـدا  
چـن کار ده که ییت و چیر کـکی جـاواز له گـانه وه و ناوازه له  
دهر بـین داده نـثـرت. بـ دوویات کردن و ی نه م چه ند دـه ی سـره وه م،  
له کـمه هـ چیر کی “له نـیو گـژاوی ژیا نـدا” ی چیر کنووس (گـران  
سه مه د) دا بـ وونی بـدی دـکـرت. نه م کـتـبه له نـ، کورتـچیر کـ  
پـکها تووه.

نـ، چیر کـ له که شـکی جودا له یه کدی، که هـقـوـاوی کـمه نـ و نه ی  
وردن بـ نـشان دانی و نه یه کی باـا تر، بهـام خـا نـکی هاوبه شیان  
هـیه، نه ویش نـشان دانی و نه ی (ئـیر تـیک) هـ، کـ له زـرینه ی  
چیر که کـانـدا هـیه و تا اده یه کـچیر کنووسی پـ ده ناسـر ته وه.  
نووسـر جـگه له خـمی تا کـ و کـمه گـه و نه ها مه تییه کـانیان، نه و  
خـمـکی گـه وره یـش له پـشت ئـیر تـیکه وه باس ده کات، ئـیر تـیک به ما نای  
نه وهی، که و نه کان سرووشتی وه کـ نه وهی هـن، بـ هـیج تـمومـر کـ،  
بـینـر نـ.

نووسـر هـر له نـگه ی و نه هـستیاره کـانه وه نـشان ی داوین، که چه ند  
سرووشتین، بـ گومان ئـیر تـیکـا یـش هـستی بزوانـدنه، که ده شـ له ژیا نی  
هـر یه کـکمانـدا هـ بـت و نه مـستایـش له م چیر کـانه به ری ده که وین.  
هـر چه نـده نووسـر له چیر که کـانـدا هـموو شـتـکی باس نه کردووه و زـر  
شتی لـ تاریکیدا بـ خو نـر بـجـ هـشتو، لـگـ نـو ویشدا، نه وهی  
پـویست بووه گوتویه تی، بهـام له نـگه ی و نه کـانه وه و نه ی تر  
ده بـینـن. گـر سـرنج بـدینه ناو نـشانی کـتـبه که “له نـو گـژاوی  
ژیا نـدا” نه وه باش دیاره، که مـر فـ له به دبه خـتیه کانی و سـر

لَشَوَاوِيه كَانِي نَو ژياندا كه وتووته نو گژاوه وه. جا ئو  
 گژاو چنډ هه ندي هه و له هر چير ككدا ب شو يكي  
 دږد كوت. هر به خو نډنه وه چير كه كان هه ست به ورد چيني  
 ده كه ين، دهرك به وه ده كه ين شتگه لك كه شف دهكات و دنيايه كي جياواز  
 له سهر به ستي هه يه. به و چه شنه ي كار هكتره كان به جهسته و نازادن، به  
 دي خان دږن و ده سوږن، نهك به خواستي دي نووسهر گوزهر بكن.  
 هم نازاد كار كردن و كار هكتره ناسيه واي كردوو چير كه كان چگه ي  
 خان لان خو نهر بكنه وه و ووداو و ديمه نه كان بير نه چنه وه،  
 ته نانهت خو نهر به خو نډنه وه يه ككيان پهر شي خو نډنه وه ئه واني  
 تر ده بډت. لره دا به باشم زاني به چنډ دږدك باس له هر ن  
 چير كه كه بكم، هر چه نډه زرينه يان قسه ي زره هه ده گرن، به ام لام  
 وايه "ئالوده به ته نيائي"، شه شه مين چير كه، له باره يه وه  
 تږ امان ي زياترم بي هه ب و زده تر له باره يه وه بدو م. چير كي  
 "دوو خولك و په نجاوس چركه به كا ترم ره كه ي ده ستم" به چنډ دږدك  
 له باره يه وه ده دو م: هم چير كه، مان شتئاسايه، ب من ته كنيك كي  
 نو تهره له كار هكاني تري نووسهر، هم پږرتاژ كار كردنه واي له  
 ده قه كه كردوو، گر هر پارچه يه كه له چير كه كه وه ربگرين، چير ككي  
 سهر به خيه، ده شكر پارچه كاني چير كه كان ته و او كه ري يه كدي بن و ب  
 يه كدي ماناي ته و او نه دن به ده سته وه. بگومان هم شواوز كار  
 كردنه خزمهت به چير كه كه دهكات و واي له دهكات بهر شواوز و  
 ته كنيك كي نو بكه وين، نووسهر، له گه ي كه سي يه كه مه وه به  
 زمان كي پاراو و ساده، كه توخني ناوچه گه رايي نه كه وتوو، چير كي  
 سهر گوزه شته خي و دږداره كه له به غذا، كه ب بږوي ژيان ده چته  
 نه و، ب هاو كه ده گږ ته وه. پا هوان له كاتي گږ انه وه دا به نو  
 كه ش و كوچه و كانه كاني به غداددا ده مانگږت. وه ها باش و نه كاني  
 گه ياندوو له ئمه وايه له شه قامي "موتنه بين" و به ديار هاتن و  
 چووني پا هوانه كو و ين و تا ده گات به وي له كونه كه وه سيري نزيك  
 بووني نه و دږداره كه بكه ين، هم چير كه به هونه ركي بهرز  
 نووسراوه، هونه رك تږي له و نه ي جږرا و جږر و بينراو. دوا به دواي  
 نه وه نووسهر له و گه يه وه باسي عيشق كي ناكام له ژر سايه ي پاره و  
 ده سته بات دهكات، پشمان ده ت: عيشق با تهره له هر شتلك، كه  
 مرق بايه خي ب داناوه. ب سه لماندني نه وه يش ب گوږدانه هيچ  
 شتلك، پا هوان و دږداره كه له و غريبييه دا بهرده وامي ده دن به  
 عيشقه كه يان. هر له گه ي پا هوانه كه وه بهر زږر شتي نه بينراو  
 ده كه وين، كه چندين پرسيار دږ وروژ نډت. بيه گر له دږ هكاني نو  
 چير كه كه ورد بينه وه دهرك به وه ده كه ين، نووسهر جگه له وه ي وهك  
 نووسهر لك نووسيويه تي و خي ب بهري كردوو له هگزي نووسهر بوون،

کهچی ئهوهی گرنکه چاککردن و کورتبلی له گههوهی چه ندین سا کردووه.

(گههوهی) به زمانکی پاراو و به چه ند لاپه ره یهک، چیرکی چه ندین سا مان ب چ ده کاتهوه. ل چیرکی "گه نیو نه بوون" دا، ب تکنیککی تر دک وین، ب نموون هه یکه لی ئه م چیرکه، تا ده گات به ناواخیشی، سه رتا پل له خه تی دخی سایک لژی کاره کته ره ک دای. بار و دخی چیرکه که سه روکاری له گه جه نگدا هه یه و کاره کته ره له نوان مه رگ و ژیا ندایه. ب وونی لک چونک ل نوان ئه م چیرکه و چیرکی "دوا هه مین و نه" دا هه ی. گه رچی کاره کته ره که مان ب ناوه، به ام هه کاری ب ناوییه که ی ب به ده ختییه کانی ده گه ته وه... گه ر ب ناویش بوویت، شتک نام ن ته وه گر دراوی ناو نیشان ب. گه رچی له چه ند د کدا هه ست به ده رب ینکی چه شنی وتار نووسین و ج ر استه وخ ده رب ینک دک وین، به ام لام وایه ئه م ده رب ینه وتار ئاسا و استه وخ ییه ز ر جار وا ده خواز ب نو چیرک، هه نگب ت ئه م ج ره ل گه ان و، به ره و قووایی بمانبات، هاوکات ل ر دا گرنکه نووسر بتوانت تمان بگ ی ن ت و په یامه که یشی وهک ئه وهی ویستوو یه تی بگات.

ب نموون گه ر ب وانین له دوا ده کانی ل (۲۴) ب وونی ئم د بینین. بیه دکرت ب م: ئم چه ند د ه ی باسی (قاتیل بونی گیانی خت و شانازی کردن به م قاتیل بوونه وه) ده کات، لام وایه ئه م دا شتن و ده رب ینه، چه نده وتار ئاسایه، هه نده یش هونه ریانه یه و ل ر دا ب چیرک دک گرنکه. له م چیرکه که دا نیگه رانییه کانی (ئه دگار ئالانپ) مان بیر د ن ته وه، بگومان هه مان نیگه رانی و ته مومژییه کانی نو چیرکه کانی (ئالانپ) نییه، به کوو نیگه رانییه کی تره، که وای له کاره کته رک کردووه شو ب به خی نه گرت و ز ر کات له دواندن خیدا ب. کاره کته ره، چاوه ی هاتنی که سکه، هه ر ئه م خ دواندنه یش، ل م چاوه ی وانیی دا وای کردووه ئه م چیرکه هه گری په یامکی قوو ب ت و چه ندین لای نی سایک لژی ل خ بگرت. له چیرکی "ئاخ ز" یشدا، نووسه ر گرنکی به پ وهندی نوان دوو عاشق ده دات، بگومان ئه و پ وهندییه یش پرسکی گه وره یه له چیرکه که که دا و و نه ی داوه ته وه. خه یایی چیرکه که له و چیرکه که نه یه، که که وتوو ته ژر که شککی ساردی زستانی و ب نی خاک و عیشقکی جوان. ل ر دا (گههوهی) به ئاگاییه وه دهستی ب بابه ته که بردووه و وای کردووه و نه ئیر تیکییه کان وهک ئه وهی هه یه چاوی کامه را که ی له خه مته تی و نه کان داناوه. کامه را که یش و نه کانی وهک خی، ب زیاد و که م، گه یاندوو. بگومان ده رب ینی وشه گه لک له ئامانجی نیشاندانی و نه ی هه ستیار و ئیر تیک، پویستی به وه یه

وشه‌ی کهم و ئاما نجدار به‌کار به‌ت، لهم چند دای خوارهم  
نیشاندانی و نه‌کان و ئابووری وشه ده‌سه‌لم‌ن‌ت. ل (31) گوتی:  
ده‌خ‌یته‌وه؟ گوتم: له‌وه ده‌چ‌ت... له‌و باوه‌دا بووم ده‌رک به‌شت‌کی  
سه‌یر بکات، پ‌شبینی ترس‌کم ل‌ی ده‌کرد. گوتی: جه‌ناب خ‌ش ده‌ژیت...  
گوتم: من؟ گوتی شوشه‌که ق‌ب بکه‌مه‌وه، یان چ‌ن‌کت ب‌ت کهم؟ باگ‌م  
دایه‌وه: تکایه، چ‌ن‌ک... جوو‌ه‌کانی ج‌ر‌ک بوون. ز‌ر ک‌ن‌ت و  
به‌ئاگا. هیشتا جله‌کانی دانه‌که‌ندبوون. ته‌نیا ماچی هاتنیمان  
گ‌ن‌یووه‌وه...

له‌چیر‌کی "بووکه‌ه په‌ینه‌کاندا" نووسهر به‌ش‌وازی‌کی هونه‌ری  
سووزه و ده‌رب‌ین‌کانی چ‌نیوو، ئهم چیر‌که‌پشتی به‌نیشاندانی  
و نه‌ی مندا‌ی به‌ستووه. شت‌کی ئاشکرای سهرده‌می مندا‌ی ههر  
یه‌ک‌کمان بایه‌خ‌کی گرنگی له‌یاده‌وه‌ریماندا هیه، مندا‌یی  
ده‌توان‌ت هه‌قوو‌اوی چه‌ندان بیر‌که‌ی کار کردن به‌ت له‌چیر‌کدا.  
ل‌و ب‌وا‌ی‌دام، نووسهریش ئهم بیر‌که‌یه‌ی له‌مندا‌یی خ‌ی‌و  
وه‌رگرتووه. ل‌م چیر‌ک‌دا ت‌م‌نی مندا‌ی ل‌ن‌و‌ندی کار‌ک‌دای‌و  
ه‌موو شت‌کان ب‌د‌وری ئ‌و یاد‌و‌رییان‌دا د‌سو‌ن‌و، ک‌ج‌ار‌کی  
تر ه‌رگیز ناگ‌ن‌و. ل‌ره‌دا پوخته‌یه‌کی چیر‌که‌که‌د‌نمه‌باسه‌وه:  
ئهم چیر‌که‌ل‌ ژینگ‌ی‌کی هاو‌یانه‌ی مندا‌یدا د‌سو‌ن‌و؛ هه‌روه‌ک  
چ‌ن له‌چیر‌کی یه‌که‌مدا نووسهر سوودی له‌هاو‌ی‌استه‌قینه  
وه‌رگرتوو، به‌ام ل‌ره‌دا باس کردنی هاو‌ی شت‌کی تره، به‌که‌م‌ک  
جوداوازییه‌وه. ل‌ره‌دا ئه‌وه‌ی جه‌ختی له‌سهر کراوه‌ته‌وه مندا‌یی،  
یاده‌وه‌ری (ک‌د‌و کار‌یه)، که‌یاداشت کراوه و خ‌یان چیر‌که‌که  
ده‌گ‌ن‌ه‌وه. یاده‌وه‌ریه‌ک له‌ن‌و فیلمی کارتن و یاریه  
مندا‌یی‌یه‌کانیادا به‌رجه‌سته‌یه. ب‌گومان ئه‌و به‌رجه‌سته بوونه و نه‌ی  
جوانی سهرده‌می مندا‌ی ئه‌فراندوو. له‌یه‌ک جواندنی ئه‌و فیله‌ی یاری  
پ‌ده‌که‌ن و ئه‌و فیله‌یشی له‌چیر‌که‌کانی داده‌سهراندا هیه. شایانی  
باسه‌چیر‌که‌که‌وش‌کی تایبته به‌دنای مندا‌یان ل‌خ‌د‌گر‌ت، که  
خ‌زان ت‌یدا سهرپشکه.

هه‌بوونی خ‌زانیش ل‌م چیر‌ک‌دا، وای کردوو چیر‌که‌که‌ساکار و پاک  
و سرووشتی ده‌رکه‌وت. ک‌تایی هاتنی چیر‌ک‌ک‌یش ب‌تراژیدیایه،  
ناوه‌ک‌ک‌ی ت‌واو پ‌کاوه و هه‌گری چه‌ندان په‌یامی جیاوازه، که  
ده‌کر‌لای ههر خو‌نه‌ر‌ک جیاواز به‌ت.

له‌چیر‌کی "دواهمین و نه، وون نییه که‌ی ده‌به‌ته ده‌ستپ‌ک " دا :  
نووسهر لهم چیر‌که‌یشدا تیشکی خستووته سهر و نه‌کان، به‌ام ئهم  
و نه‌یه‌ی ل‌ره‌دا ده‌بینر‌ت جیاوازتره له‌و نه‌کانی پ‌شووتر، ب‌گومان  
و نه‌یش پا‌نه‌ر‌که ب‌مانه‌وه، به‌خ‌شی و ناخ‌شیه‌کانه‌وه، ئه‌وه‌ی  
ده‌کر‌یبینین نیشاندانی کاره‌ساتی بالیسانه، ده‌کر‌ته‌واوی

۱. ووداوه کانی ئەم کاره ساته مان یاد نهوه، گهرچی خهشمان لهو  
 ئاماده نه بووین، بهام نووسه لهره دا، به نیشاندانی و نهکان  
 بمان دهگهتهوه، وک ئهوی خمان لهو بووین. چرکاندن  
 و نه یهک، ئه و ساتمان به تا ئه بد لهو دا، به جوو ده تهووه.  
 له بهر ئه وهی ئەم چیرکه به زمانی کهسی یه کهم دا تهراوه، له ته  
 وایه ئەم کاره ساته، گهر تهواوی کاره ساته کانی نه بهت، ئه و نووسه  
 ژیا نی خه کردووه ته چیرک. گهر به زمانی کهسی دووهم و سه یه می تا  
 نووسه را بوایه، شته کی تر بوایه و به چیرکی تر بهری بکهوتینا یه.  
 سه رله نوو نووسه، له م چیرکه یشدا، خه ی به بهری نه کردووه له  
 که مه که، گهرچی له ک چوونک له نوان ئەم چیرکه و چیرکی په شتردا  
 هه ی، بهام شایانی باسه بهم: ئەم خه دووباره کردنه وهی نووسه  
 به مه به ست نیه. به چه شنکی تر و په لکی تر دا شته کی جوانی  
 نووسیوه ته وه. ده کر له هه کونج کهدا و نه یه کی جوداوازی به ده ختی  
 و استه قینه و ته نانه ت کاره ساته کانی نه بینین. له چیرکی "ئالووده  
 به ته نیایی" دا، چیرکه که لام وایه په ویسته زیاتر له باره وه بدو  
 و زیاتریش قسه هه ده گرت. لهره دا به گه ره وهی هه موو شته زان  
 نووسه هه ویداوه اپه چی نه و ئەم چیرکه مان بکات. ئاشکرایه  
 ئالووده به هه شته ک بین، ئه ته ده چته و له ژه ر فشاری شته که وه  
 ئالووده بوو بین، بهام گهر ورد بینه وه زه ر جار به هه کار  
 بهت، ته نیایی و ده کات ئالووده بین، ئه وهی لهره دا په ویسته بهم  
 ئالووده بوون به ته نیایی سه خته، ته نیایی پرسکی فله سفی، مرپی و  
 خودگه راییه، ده کر له هه که سه که به چوونکی له باره وه هه بهت.

زه ر جاریش هه ته نیاییه داته ما ته و ده تشکه نهت، ته نیاییه که تهیدا  
 سه ر له شه و او بیت، هاوکات گهر ئەم ته نیاییه پشتگو به خهیت و باکت  
 په نه بهت و له ئاستی خه گه وره تر نه کرت، ئه و زیانت په ناگات،  
 له همان کاتدا ده توانی له نه و ته نیایی خه تدا به دوا ی مانا کانی بون  
 بکه نهیت. بیرمه نه کانی په شوو له ته نیایدا زه ر شتیان ته فراندووه،  
 به دوا ی مانا کانی شته ورده کان گه اون و زه ریان به له کداوینه ته و،  
 زه ر جاریش ببیرمه نه کانی ده ره قه تی ته نیایی نه ها توون و خه یان  
 کوشتووه. به یه ده کر له هه رکوه بهت خمان فریو نه دهین و له کو دا  
 په ویستی کرد له ته نیایدا بوه ستین و له کو یشدا هه ستمان کرد ئیدی  
 نا بهت ته نیا بین، ئه و ده بهت ته نیا نه بین، به چیرکی تریش: زه ر  
 جار هه ویه ته نیا بوونمان داوه و ته نیا نه بووین، زه ر جاریش به  
 په چه وانه وه. ئەمه له بهرده م کاره که تر کدا این ته که به ته نیایی بووه  
 و تا اده یه کیش ته نیایه و له یادی دده ره کهیدا ی، له ته نیایدا  
 ئاره زووه سه کس یه کانی کپ ده کاته وه. نووسه له نووسینه وهی ئەم  
 چه نه ده دا، که به دوایدا چه نه ده کانی تر ده ن، ئازادانه باسی

ئەندامى نۆرىنە دەكات، ئەنگېت دەربرىنى وەھا وشەيەك ئاسان بىت، بەلام ئاسانىش نىيە نىشاندانى وئەيەكى ئىرئىكى لە دەربرىنى ئەم وشەيەدا. ئەوئى ھەيە ھەر ئىرئىكى ئەك زىاتر لە ئىرئىكى بىت. لە دوا دەكەنمدا لە بارەى چىرئىكىكەو، گەرچى دا ئىتنىكى تا ئەدەيەك فرە دەنگە و بەر دەنگى جودا دەكەوين. ئەوئىش باش وونە، كە نووسەر چەندە شارەزايى لە دروستکردنى كارەكتەر ھەبوو، شارەزايەك بەو ئەدەيەى كارەكتەرەكە لەم چىرئىكىكەدا چىن جووئىنراو، "گەران سەمەد" وەھا جووئىندوويەتى و بارتەقاي ناسىنى كارئىكتەر، لەگە كارەكتەردا ژياو و كەتايى چىرئىكىكەيشى بە كراوئى جەھەشتوو. گەر بە چەند دەكەيش بى، باسى چىرئىكىكى "بەكەنكى شىن" دەكەم: ئەم چىرئىكىكە بە زمانى كەسى دووھم دەگەندەتەو، كە تەيدا گرنكى بە باسکردنى كولتورى خەللات دراو، ئەمە لەم چىرئىكىكەدا بەر شوئىكى جىاوازتر دەكەوين، وەك لە چىرئىكىكەنى تر، ئەوئىش بەكەنكى شىن، ناوئىشانى چىرئىكىكەيش ھەر بەو ناوئەوئەيە. چىرئىكىكە دايكەكمان بى دەگەندەتەو، كە خاوەنى منداكى كوئە، كە منداكەكى لە تەمەنكەدايە ھەست بە زىرشتى دەووبەر دەكات، تەدەگات دايكى لەبەر عىشقى پىاوئىكى تر خەلى دەدوئىت، گەرانى دەت و سەما بى ژيان دەكات، ئەستەمە تەگەيشتن لەو دەخە، كە دايكى شوو بە پىاوئىكى تر دەكات و پەئەندى لەگە باوئە پىارەيدا چىن بوو. دىارەيش نىيە ئەو پىاوئە دەبەتە باوكى ئەستەقىنەى، يان نا، بوون بە باوك بەو مانايەى، كە جەگەى باوكى ئەستەقىنەت بى بگەتەو، بە ئەستى ئەو دەخە بى كوئەكى لەو تەمەنە سەخت. ھەر لەو ئەگەيەوئىش نووسەر بەم ئەگەيە چووتە ناخى كارەكتەرەو، لە ھەمووى جە بايەختەر ئوئەى، ئاوئەدەوئە لە چىرئىكىكى ووسى و لايەنى سايكەلئىش پىشتگوئە خراو. گەر بە چەند دەكەنم باسى كەتا چىرئىكىكەكانى (ناديار و مەسقا) بەكەم: دەشە بىم: ھەردووكيان كورتىلە چىرئەكن، بە شەوازئىكى جودا لەوانى تر دا ئىراون و سرووشتى ھەنگاو دەنەن: نووسەر ھەوئەداوئە بە كەمترین وشە زىرتەرىن پەيام بەگەيەنەت.

لە چىرئىكىكى "ناديار"دا جگە لە ئەچاوكردنى دەستگرتن بى وشەو، ئەمە دەكەوينە بەر دەخەكى تەواو جىاوازو، گەر دواى چەند جارئەك خەلنەرى بن، دەخەكانىش زىاتر دەردەكەون. مەن وەك خەلنەرئەك دەركەم بە ھونەرى تەكەكەردنى ئاوازي وشەكان بەو كوردىيە پوختەيەو، كەرد. كەتا چىرئەك، كە چىرئىكىكى "مەسقا"ە، بى ھىچ وشەيەكى زىادە ئامانجى دەرئەينى ووداوەكانى پەكاو، وونتر بىم: بە كەمترین وشە، يان وشەى بى ئەرك زىرتەرىن پەيامى تەدايە. مەن لەردا بى ھەردووك چىرئەكە بە پەويستى نازانم، بچمە وردەكارىيەو و باسى تەواوئى

۱. ووداوه کانی بکه، به ۱ام ئه وهی لـره دا پـویسته بیـم، تـ۱۱ امانی  
 دیمه نـکه، له ۱۱ ی ئه م دیمه نه وه، جه ۱خت له سه ر ئه م کاره ورد و  
 گرنگی نووسه ر ده که م، که چه ند به باوه ۱ به ۱ بوونه وه له باره ی  
 ئازادی و ۱چه شکانه وه و ۱نه ی دوو عاشقی بـ کـشاوین، که  
 له بهرچاوی خه ۱کییه وه یه کدی له باوهش ده گرن و ۱امووسین ده که ن.  
 نیشاندانی ئه م و ۱نه یه ی سه ره وه م به نموونه هـ ۱ناوه ته وه، گه ر خو ۱نه ر  
 زیاتر له جار ۱ك نوقمی د ۱۱ ه کانی ئه م کورته چیر ۱کانه نه بـت، له ئه و  
 وایه، نووسه ر هیچی وای نه گوتوو و ۱نه کانی ش پارچه پارچه و  
 نه شگه یشتوون، به ۱ام لام وایه گه ر زیاتر له جار ۱ك سه رنجی و ۱نه کان  
 بدهین و ورد بینه وه، ئه وان به باشی ده بینر ۱ن، زه ینت به جـ ۱نا هـ ۱ن  
 و لـ ۱ن. بـیه، لـ ۱ نه نووسین و ۱وون هوونه ره، وا له خو ۱نه ر  
 ده که ن، که لـی بـزار نه بن و ته نانه ت ئه گه ر نووسه ریش دوا ی ماوه یه ک  
 بهر خو ۱ندنه وه ی هه مان به ره می خـی بکه و ۱ت، هه م و ۱نه کانی د ۱نه وه  
 بهرچاوی و هه میش له نـو و ۱نه کاند ده م ۱نـته وه.

سه رچاوه: "له نـو و گـڤاوی ژیان" دا، گـڤران سه مه د، ناوه ندی غه زه لنووس  
 بـ چاپ و بـاوکردنه وه، ۲۰۲۱